

Nejlepší naleziště

To spíš by český houbař ukázal cizím cestu k zakopanému zlatému pokladu, než aby prozradil, kde zaručeně rostou houby. Každý si svá oblíbená místa střeží a navíc neexistuje zaručený návod, kam se na houby vydat. Následující výčet některých míst nejlépe ilustruje, že houby rostou opravdu všude.

Praha: na dohled od tramvaje

Například vůbec není nutné jezdit za houbami do lesa kamsi za město. V Praze rostou houby na svazích Petřína nebo v oboře u letohrádku Hvězda na Bílé hoře. Také ve stráních pod břevnovským statkem Ladronka. Na asfaltových stezkách se prohánějí sportovci na in-line bruslích a vy pár kroků od nich můžete najít žampiony a občas i kozáky.

Na houby šlo čas od času narazit i v odlehklých koutech Riegerových sadů na pražských Vinohradech. Ale jak zahradníci mají stále výkonnější sekačky na trávu a křovinořezy, končí houby často pod jejich ostrým.

Ale houbaření na Petříně a na Bílé hoře doporučuje i neoficiální král českých houbařů Miroslav Smotlacha.

Úrodné Polabí

Zvláštní směs úrodné černozemě, písčité půdy a lesů vytváří v Polabské nížině řadu prověřených míst. Na písčitém podloží se daří borovým lesům, v nich zase hřibům borovým, které patří do skupiny hřibů pravých, takzvaných praváků. A také suchohřibům „babkám“. Kde rostou třeba u labských ramen břizy, sbírají se kozáky.

Jedním z houbařských cílů mohou být třeba lesy v okolí Kerska. Cesta z Prahy netrvá ani půl hodiny, k jízdě autem lze využít poděbradskou dálnici D11, případně se svézt některým z linkových autobusů do Poděbrad.

Přestože v Kerském polesí je v lesním městečku řada chat a víkendových domů, je stále co sbírat do košíků. Případný neúspěch lze

zapít v legendární restauraci Hájenka, kde se ve filmu Slavnosti sněženek konala slavná hostina ze zastřeleného divočka.

Na kozáky a žampiony se lze vydat z Poděbrad proti proudu Labe k soutoku s Cidlinou.

Houbařský ráj v Brdech

Ač jsou Brdy rozlohou malý zalesněný hřeben na jih od Prahy, pro houbaře znamenají pojem. Oblíbeným místem, kde lidé odstavují svá auta a vydávají se do lesa, je silnice číslo 116 přecházející přes brdský hřeben mezi Řevnicemi a Mníškem pod Brdy. Kdo si chce spojit houbaření i s menším výletem či vycházkou, může zaparkovat auto v Mníšku, vystoupit na Skalku a pak se zvolna několik kilometrů toulat k Jezírku nebo ke Kytínské louce.

Kdo by chtěl absolvovat houbařskou výpravu se vším všudy, tedy i s jízdou vlakem, ať nasedne ráno na nádraží v Praze-Braníku do motoráku do Dobříše a vystoupí třeba v Mokrovratech. Cesta za houbami může potom vést k rybníkům na Tušimském potoce.

Sázava: houby na Divokém západě

Jsou to tři místa na trase Posázavského Pacifiku, železniční trati lemující Sázavu. Houby se tu sbírají v romantické krajině, do které desítky let mířili čeští trampové, aby si vychutnávali iluzi Divokého Západu.

Řada houbařů nedá dopustit na lesy v okolí Jílového, Luk pod Medníkem a Kamenného Přívozu. Ve zvláště krásné se v lesích střídají jak suchá prosluněná místa, tak chladnější a vlhčí rokliny v okolí potoků.

Druhým místem je dál proti proudu Sázavy okolí Senohrab, vyhlášené lokality víkendových chat a haciend. Řeka u Zlenic a zříceniny starého hradu tvoří lesnatý oblouk, ve kterém je co nacházet.

Třetím sázavským zastavením může být malá stanice s poetickým názvem Samechov mezi Chocerady a Stříbrnou Skalicí. Na levém břehu řeky, například v okolí Vodslivského potoka, lze zkoušet houbařské štěstí. K zahození nejsou ani zalesněné stráně nad řekou mezi železničními zastávkami Stříbrná Skalice a Plužiny. →

Co také sbírat

Tyto houby patří mezi velmi chutné, ale ne každý je sbírá. To platí i pro známou bedlu. Lidé se bojí, že si ji spletou s muchomůrkou.

Bedla vysoká: Má hnědovou barvu a klobouk s bílými lupeny vespod. Jeho šířka se pohybuje od 10 do 25 cm. Na žíhaném tření neboli noze je bílý kožovitý prstenec.

Čirůvka dvoubarvá: Má hladký, světle hnědý až nařinavělý klobouk o průměru od 5 do 15 centimetrů. Nařinavělé lupeny bývají světlejší než povrch klobouku. Ztlustělý třen neměří víc než 4 až 6 centimetrů.

Čirůvka fialová: Charakterizuje ji živě fialová barva klobouku, který je 6 až 16 centimetrů široký. Fialové lupeny po utržení hnědnou. Krátký a tlustý třen bývá vysoký 3 až 6 cm.

Strmělka mříženka: Masitý klobouk popelavě šedé barvy bývá 8 až 15 centimetrů široký. Lupeny po utržení žloutnou. Kyjovitě ztlustělý třen bývá vysoký kolem 5 až 10 cm.

Co jsou houby

Skupina živých organismů, které se dříve řadily mezi rostliny. Nyní ale pro ně existuje samostatná říše a je jich 80 000 až 100 000 druhů. V České republice je zjištěno asi 10 000 druhů. Jedlé druhy jsou bohaté na vitamíny a minerální látky. Podle odborníků je v Evropě popsáno kolem šesti tisíc druhů vyšších hub. Z nich je pouze 100 až 150 druhů prvotídních, 300 až 400 dobrých, asi 100 jedovatých a šest až osm druhů smrtelně jedovatých.

Rozmanitá říše hub nepřitahuje jen laiky, ale i mykology, kteří u nás napočítali 10 tisíc druhů.

